

Chico Xavier

CALEA CEA
DUMNEZEIASCĂ,
ADEVĂRUL SUPREM ȘI
VIAȚA ÎNDUMNEZEITĂ

editura
ganesha
2020

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHICO, XAVIER

Calea cea dumnezeiască, Adevărul suprem și Viața
îndumnezeită / Chico Xavier. - București:

Editura Ganesha, 2020

ISBN 978-606-8742-86-1

2

Copyright © 2020

Toate drepturile acestei ediții în limba română aparțin

Editorii Ganesha

Tel. 0722 264 594

e-mail: contact@edituraganesha.ro

web: edituraganesha.ro

Tiparul executat la:

Ganesha Publishing House

Tel: 021-423.20.58, Fax: 0372.896.105

e-mail: contact@ganesa.ro, ganesa.ro

CUPRINS

EXPLICAȚII DESPRE PASAJELE SACRE ALESE.....xi

1. TIMPUL	1
2. URMEAZĂ-MĂ	3
3. LUAȚI AMINTE.....	4
4. MUNCA.....	5
5. BAZE SOLIDE	6
6. EFORT ȘI RUGĂCIUNE.....	8
7. TOTUL NOU	9
8. VENIREA LUI IISUS	10
9. ADUNĂRI CREȘTINE	12
10. PUTERI DUMNEZEIEȘTI	13
11. MÂNGÂIERE.....	14
12. EDUCAȚIA DE ACASĂ	15
13. CE ESTE CARNEA?.....	17
14. ÎN TINE ÎNSUȚI	19
15. CONVERTIRE	21
16. ÎNDREPTAȚI CALEA	22
17. PENTRU CRISTOS.....	23
18. PURIFICARE.....	24
19. EXEMPLUL VIU	25
20. COMPANIE.....	26
21. CĂILE DREPTE.....	27
22. CE CĂUTAȚI?	29
23. TRĂIND ÎN CREDINȚĂ	30
24. COMOARA RUGINITĂ	31
25. FIȚI CALMI.....	33
26. A SUFERI	34

27. AFACERI.....	35
28. SCRIITORI	36
29. A FI MULȚUMIT.....	37
30. LUMEA ȘI RĂUL	39
31. LUCRURILE MICI.....	40
32. NORI.....	41
33. ISTORIA SE REPETĂ.....	42
34. MÂNCATUL ȘI BĂUTUL.....	43
35. SEMĂNATUL.....	44
36. EREZII	45
37. GLORII DEȘARTE.....	46
38. PROPOVĂDUIREA	47
39. VENIȚI ȘI COOPERAȚI	49
40. VREMEA ÎNCREDERII	51
41. PORUNCA CEA MAI MARE	52
42. SLĂVIND BINELE.....	54
43. CONSULTĂRI	55
44. ORBUL DIN IERIHON.....	56
45. VORBIREA	58
46. CINE SUNTEȚI VOI?.....	59
47. ÎNTREBAREA IMPORTANTĂ	60
48. FIȚI ÎN GARDĂ.....	62
49. A ȘTI ȘI A FACE	63
50. PE CONT PROPRIU.....	64
51. COPII SPIRITUALI	65
52. DARURI	67
53. PACE.....	68
54. VIȚA-DE-VIE	69
55. RAMURILE VIȚEI-DE-VIE.....	71
56. PROFITURI.....	72
57. BANII	74

58. A DOBÂNDI	75
59. CEI ALEȘI.....	77
60. PRACTICÂND BINELE	78
61. MISIUNEA	79
62. RUDE	80
63. VOI CINE SUNTEȚI?.....	81
64. CEA MAI IMPORTANTĂ COMOARĂ	83
65. A CERE	85
66. CUM CEREM?.....	86
67. FIINȚELE DIN LUMEA DE DINCOLO.....	87
68. VIAȚA DE APOI	88
69. COMUNICĂRI.....	89
70. PUTERI OCULTE	91
71. A FI MĂRTURIE	92
72. LUCRURI TRECĂTOARE.....	93
73. OPORTUNITATE.....	94
74. MÂINI CURATE	95
75. ÎN CASA CEZARULUI.....	97
76. EDIFICII	99
77. ESTE BINE SĂ REFLECTĂM	100
78. ADEVĂRURI ȘI ILUZII	101
79. PENTRU FIECARE	102
80. OPINII.....	104
81. LEGILE UMANE	105
82. BUȘTENI FĂRĂ VIAȚĂ.....	106
83. SUFERINȚE.....	107
84. RIDICAȚI-VĂ!.....	108
85. MĂRTURIE.....	109
86. IISUS ȘI PRIETENII	110
87. DE CE DORMIȚI?.....	112
88. A VEGHEA CU IISUS	114

89. CĂDEREA LUI PETRU	116
90. OCAZIA DE A FACE BINELE	117
91. ȚARINA SÂNGELUI	118
92. MARIA MAGDALENA	120
93. BUCURIA CREȘTINĂ	121
94. SALVAREA NOASTRĂ	122
95. PRIETENUL MISTERIOS	124
96. COROANA	126
97. IUBEȘTI SUFICIENT?	127
98. HAINE	128
99. A PROMITE	130
100. AJUTOR DIN INVIZIBIL	131
101. TOTUL DE LA DUMNEZEU	132
102. CREȘTINUL ȘI LUMEA	133
103. STIMA LUMII	135
104. SABIA SIMBOLICĂ	136
105. NU ORICINE	137
106. A OFERI	139
107. VENIREA ÎMPĂRĂȚIEI	140
108. REÎNCARNARE	141
109. VOM GĂSI ÎNTOTDEAUNA	143
110. VIEȚI SUCCESIVE	144
111. ÎNDRUMĂTORI PĂMÂNTEȘTI	146
112. PRECUM LAZĂR	147
113. ȚINEȚI MINTE!	148
114. EPISTOLE DE LA CRISTOS	150
115. TRIMIȘII LUI CRISTOS	151
116. ACȚIUNEA CORECTĂ	152
117. PĂMÂNT RODITOR	153
118. PARALITICUL	155
119. GLORIA CREȘTINĂ	156

120. GRIJA NOASTRĂ	157
121. MĂRĂCINI	158
122. ROADE	159
123. SPERANȚA ÎN CRISTOS	160
124. CREDINȚĂ PUTERNICĂ	161
125. COPII ȘI SLUJITORI	163
126. IDOLI	164
127. CÂT ESTE ZI	166
128. BINECUVÂNTĂRI SPIRITUALE	167
129. ORIGINEA ISPITELOR	168
130. ÎNTRISTARE	170
131. FIINȚE UMANE ȘI ÎNGERI	171
132. MERGÂND MEREU ÎNAINTE	172
133. SUPREMAȚIA LUI IISUS	173
134. PUȚIN ESTE SUFICIENT	175
135. AUR NETRANSFERABIL	176
136. CELE PĂMÂNTEȘTI ȘI CELE CEREȘTI	178
137. PETRECEREA VAMEȘILOR	179
138. PRETENȚII	180
139. DIN IUBIRE	182
140. SPRE MUNȚI	183
141. SUPORTÂND CONSECINȚELE	185
142. UN SINGUR DOMN	186
143. LEGIUNEA RĂULUI	187
144. CE SĂ FACEM CU CRISTOS?	188
145. EVANGHELIZARE	189
146. CUM NE RAPORTĂM LA LUMILE INVIZIBILE	190
147. O PROVOCARE	191
148. LUAȚI AMINTE	193
149. BOGĂȚIE	194
150. SPINI	195

151. TINEREȚE.....	196
152. ȘTIINȚĂ ȘI IUBIRE.....	198
153. PASE VINDECĂTOARE.....	199
154. A RENUNȚA.....	201
155. PRINTRE CREȘTINI.....	203
156. INTUIȚIE.....	204
157. FĂ AȘA ȘI VEI TRĂI.....	205
158. BOTEZUL.....	207
159. PE CINE URMEZI?.....	208
160. OMUL DIN MACEDONIA.....	209
161. SĂ VALORIFICĂM TOTUL.....	210
162. SĂ SPERĂM.....	212
163. LIPSA CREDINȚEI.....	213
164. SĂ NU NE TULBURĂM.....	214
165. POSESIUNI MATERIALE.....	216
166. POSESIUNI PERMANENTE.....	217
167. RUGĂCIUNEA.....	219
168. MEDITAȚIA.....	220
169. IMAGINEA REALĂ.....	221
170. ECHILIBRUL SPIRITUAL.....	223
171. CUVINTELE MAMEI.....	225
172. LACRIMI.....	227
173. PRACTICAREA BINELUI.....	228
174. PÂINEA CEA DE TOATE ZILELE.....	229
175. COOPERARE.....	231
176. LECȚIE VIE.....	233
177. PĂREREA CELOR MULȚI.....	234
178. UȘA DUMNEZEIASCĂ.....	235
179. PORUNCA CEA NOUĂ.....	236
180. SĂ NE APRINDEM LUMINA.....	238
GLOSAR.....	241

Explicații despre pasajele sacre alese

*„Mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură
nu este o interpretare a profetului.”*

(II PETRU, 1:20)

Iisus este Calea, Adevărul și Viața. Lumina Sa nepieritoare strălucește de milenii pe Pământ, la fel ca primele Sale Cuvinte, și străbate lumea de douăzeci de secole.

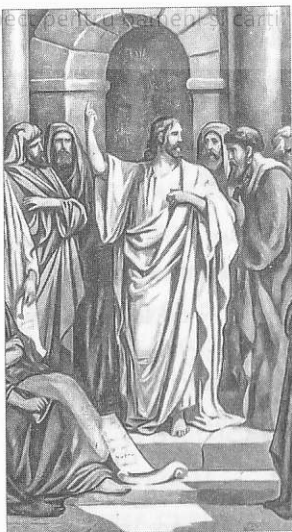
Bătăliile sângeroase, războaiele de exterminare și calamitățile sociale nu au schimbat cu nimic cuvintele Lui. Dimpotrivă, ele devin tot mai actuale, odată cu diversificarea căilor de evoluție de pe Pământ. Vărsările de sânge și de lacrimi nu au făcut decât să ne vorbească despre importanța cuvintelor Sale. Totuși, cum oamenii ratează mai mereu oportunități prețioase, adesea au ales doar Calea, ignorând principiile Adevărului și Vieții.

Cu toate acestea, Domnul nu ne-a abandonat niciodată.

Cu fiecare zi are tot mai multă răbdare față de greșelile noastre. Totuși, noi trebuie să ne întărim voința, să fim atenți pe calea noastră, să ne reeducăm după exemplul Învățătorului dumnezeiesc. Este Prietenul nostru generos, dar de foarte multe ori am uitat învățăturile Sale și, din această cauză, ne-am aruncat în întuneric, amânând astfel la nesfârșit creșterea noastră spirituală pentru a obține viața veșnică.

Am scris această carte umilă fără pretenția vreunei exegeze, în semn de prețuire pentru ocazia de a sluji. Am pus doar împreună câteva pagini simple pentru meditație. Extragerea unor versete biblice din capitolele evanghelice și explicarea lor individuală poate crea nedumerire în rândul multor prieteni. Din unele pasaje am extras doar fraze scurte, pe care le-am evidențiat. În alte situații, observațiile noastre modeste par să nu fie de acord cu ceea ce se spune în capitolele din care fac parte.

Respect pentru viața și cartea

În orice caz, le-am tratat ca pe un colier de perle, în care fiecare dintre ele are valoarea sa. Mai mult, în imensul număr de principii ale Evangheliei, fiecare concept al lui Cristos sau al celor apropiați Lui se adaptează la o situație specifică a spiritului aflat pe drumul vieții. Învățăturile Maestrului nu obligă la adorație. Evanghelia nu se reduce la un ghid pentru glorificarea Sa. Este un ghid indispensabil pentru legislație, administrație, punerea în slujba altora și ascultare. Cristos

nu trasează o linie de demarcație între templu și lucrările pământului. Tot Pământul este, simultan, locul Lui de rugăciune și terenul Lui de lucru. Lăudându-L în biserici, dar disprețuindu-L pe stradă, am eșuat în multe ocazii. Prin urmare, ne putem pune în slujba lui Dumnezeu oriunde am fi.

Mulți discipoli, din diverse ramuri creștine, au făcut analize sterile, reducând învățăturile Domnului la relicvele moarte din altarele de piatră. Dar Cristos așteaptă de la noi toți să transformăm Evanghelia iubirii și a înțelepciunii într-un tovarăș de rugăciune, un manual de ucenicie zilnică, o fântână inspiratoare a acțiunilor noastre cele mai umile în munca de zi cu zi și, de asemenea, într-un cod de bune maniere al relațiilor fraterne.

Deși am clarificat scopurile noastre umile, deja observ multă uimire din partea unui grup sau altul de credincioși. Ce putem face? Avem de parcurs distanțe lungi pe Calea pentru obținerea Adevărului și a Vieții depline.

Emmanuel

Pedro Leopoldo, statul Minas Gerais, Brazilia,

2 septembrie 1948

1. Timpul

„Cine face deosebire între zile, pentru Domnul o face.”

PAVEL (ROMANI, 14:6)

Dacă iubești, vei înainta prin lume precum cel care și-a transformat inima într-o dumnezeiască flacără care împrăștie tenebrele.

Majoritatea oamenilor încă nu realizează cât de important este timpul.

Evident, sunt unii care abuzează de acest dar dumnezeiesc. Ei consideră că beneficiul bogăției ar trebui să le fie dat lor de Dumnezeu. Corect ar fi să-i întrebăm de ce au o astfel de presupunere.

Deoarece Creația universală reprezintă moștenirea tuturor, este firesc ca toți să se bucure de beneficiile vieții. Dar

majoritatea ființelor umane nu realizează aura armonioasă care înconjoară Pământul, pentru a-i ajuta în evoluția lor spirituală.

Este normal să apreciem timpul, dar ce ar fi fost dacă acest timp nu era însoțit de lumină, echilibru, sănătate sau muncă?

Deși ne putem pune această întrebare, observăm că sunt foarte puțini cei care prețuiesc cu adevărat o zi din viață. Pe de altă parte, a crescut numărul celor care încearcă, prin orice metodă, să anihileze timpul.

Expresia populară „să omori timpul” exprimă clar o înconștiență în acest sens.

În cele mai obscure locuri de pe Pământ, există oameni care irotesc posibilități extraordinare. Orientarea spre pace, armonie și iluminare este foarte importantă pentru oameni, Legile dumnezeiești putând fi astfel împlinite.

Sunt mulți cei care văd doar interesul imediat, susținând că „timpul înseamnă bani”. Totuși, după un timp, ei trebuie să se reîncarneze pentru a duce la bun sfârșit lucrurile rămase neterminate. Din această cauză, ființele umane se găsesc în situația de a face și desface, de a construi și a distruge. Învață imprudent lecțiile vieții și le gestionează cu greutate, pentru a dobândi experiență.

În aproape fiecare domeniu am observat că se face abuz de oportunitățile primite, ceea ce complică drumul în viață. Să nu uităm că, în urmă cu multe secole, apostolii ne-au spus că doar Domnul deține timpul.

2. Urmează-Mă

„Iisus i-a răspuns: «Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!»”

(IOAN, 21:22)

Observăm adesea în comunitățile creștine, prieteni foarte preocupați de sarcinile acordate celorlalți frați și surori. Corect este să comentăm cum ar fi lumea dacă fiecare și-ar îndeplini sarcinile onest și perfect. Au primit unii dintre prietenii noștri sarcini diferite de ale noastre? Atunci să avem îngăduință față de ei.

Uneori, unul sau una dintre ei se schimbă, iar mulți prieteni îl/o acuză că vine cu ispite periculoase. Mulți se grăbesc să emită concluzii și judecăți. Cine, însă, poate să vadă cauzele?

Suntem noi capabili să analizăm o problemă din toate unghiurile, la un nivel atât de profund? Ceea ce pare să fie un eșec sau o fugă ar putea fi de fapt o nouă cale oferită de Iisus, pentru răscumpărarea prietenului care acum pare a fi distant. Păstorul cel Bun veghează tot timpul. El a promis că niciuna dintre oile care l-au fost încredințate de Tatăl nu se va pierde.

Ținând cont de aceste lucruri, să ne îndeplinim cu perfecțiune sarcinile care ne-au fost date nouă. Fiecare trebuie să cunoască îndatoririle care îi aparțin. Acționând astfel, vor fi mereu multe lucruri nobile de făcut. Astfel, dacă un

frate sau o soră pare să se fi abătut de la calea cea bună, amintiți-vă cuvintele lui Iisus către pescarul din Capernaum: „Ce-ți pasă ție? Tu urmează-Mă pe Mine”.

3. Luați aminte

„Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă, ci în smerenie.”

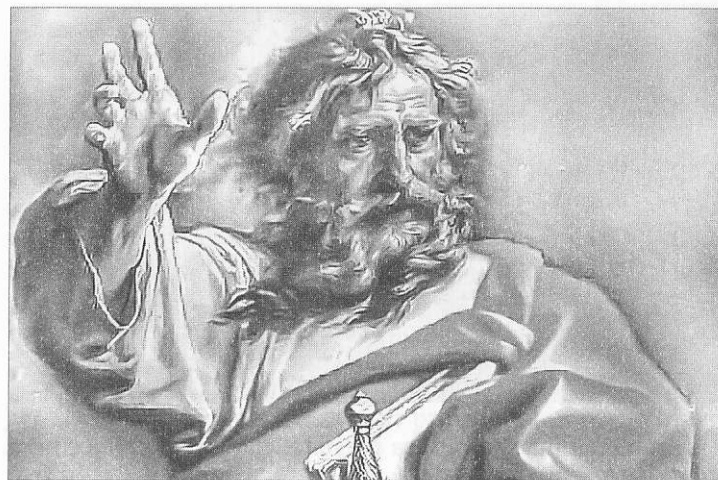
PAVEL (FILIPENI, 2:3)

Iisus lucrează neîncetat. În jurul Său este loc pentru fiecare ființă și pentru fiecare idee rodnică. Așa cum în Ordinea Dumnezeiască fiecare copac oferă fructele specifice speciei sale, în lucrarea creștină, fiecare discipol contribuie în funcție de nivelul său de evoluție.

Viața umană nu este o etapă a desfătărilor. Omenirea are nevoie să progreseze, și de aceea trebuie să punem preț pe oportunitatea de a învăța și de a ne ajuta aproapele să învețe.

Apostolul Pavel a înțeles acest adevăr, spunând că nu trebuie să facem nimic din dușmănie sau din mândrie, ci cu umilință.

Când faceți orice acțiune care trece dincolo de sarcinile zilnice, observați ce anume a provocat-o. Dacă a venit dintr-o

dorință de a domina sau a fost o dispută inutilă, priviți cu inima, pentru a nu vă face călătoria vieții dificilă. Dar dacă tocmai v-ați îndeplinit o sarcină și totuși ați fost priviți ca niște persoane severe, dificile, inflexibile sau incorecte, ascultați comentariile nedrepte și mergeți mai departe.

Prin urmare, continuați să vă faceți îndatoririle pe care le aveți, amintindu-vă că, slujindu-i pe ceilalți cu smerenie, fără conflicte sau mândrie, Iisus a fost văzut ca un om nechibzuit, răzvrătit, trădător al legii și un dușman al poporului, care a acceptat crucea ca pe un simbol al gloriei.

4. Munca

„Dar Iisus le-a răspuns:

«Tatăl Meu lucrează până astăzi, și Eu de asemenea lucrez.»»

(IOAN, 5:17)

Vedem peste tot oameni nemulțumiți și care se plâng. Aproape toți cer ajutor, dar foarte puțini înțeleg încercările care le-au fost date. Majoritatea oamenilor nu sunt de acord cu munca lor. Măturătorii ar vrea să fie oameni de afaceri, iar cei care lucrează la țară ar vrea să lucreze la oraș.

Problema nu este munca prestată, ci a înțelege de ce ne-a fost dată. În general, lamentările în această direcție sunt legate de o lene inconștientă. Există o tendință înăscută de a păstra ceea ce este rău și nefolositor din eșecurile unui trecut obscur. Dar Iisus a venit să ne ajute să nu mai „murim în greșală”. Ne-a adus binecuvântarea muncii, care este mișcarea neîncetată a vieții.

Pentru a ne ajuta să prețuim munca, Iisus L-a menționat pe Tatăl, care slujește neîncetat în lucrarea Sa veșnică plină de iubire și înțelepciune, și ne-a exemplificat prin propria Sa muncă și dăruire neprețuită față de omenire.

De aceea, când vă simțiți oboșiți, amintiți-vă că Iisus lucrează. Am început ieri umila muncă la această carte, dar de cât timp lucrează Învățătorul pentru noi?

5. Baze solide

„Petru I-a spus: «Nu-mi vei spăla picioarele niciodată.»

Iisus i-a răspuns: «Dacă nu te spăl, nu ai parte cu Mine.»»

(IOAN, 13: 8)

Gestul Învățătorului de a spăla picioarele ucenicilor trebuie privit ca o manifestare sublimă a unei umilințe sacre.

În primul rând, există o interpretare intelectuală a acestui fapt. Totuși, nu putem ignora partea sa profundă, legată de

acțiunile dumnezeiești ale lui Iisus. Prin mesajul Evangheliei, Cristos continuă să spele picioarele tuturor adepților sinceri ai învățăturilor Sale care propovăduiesc iubirea și iertarea.

De obicei, ființele umane nu sunt interesate de îndatoririle lor mai elevate și, de cele mai multe ori, hrănesc fărădelegile și inconștiența.

Cunoscându-L, însă, pe Iisus și învățăturile Sale minunate, vor simți că se află pe baze solide, deși pot încă oscila în atitudinile lor fundamentale față de existență.

Parcă cineva le ușurează pașii spirituali, pentru a-i purta altfel pe calea evoluției. Astfel, totul este reînnoit și ei înțeleg că în absența acestei intervenții providențiale nu ar fi avut acces la viața adevărată.

Astfel, întocmai apostolului din Capernaum, ei află că au noi responsabilități pe calea lor și, pentru a împlini așteptările dumnezeiești, îl roagă pe Iisus să le spele nu numai picioarele, ci și mâinile și capul.

6. Efort și rugăciune

„După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage; se înnoptase și era singur acolo.”

(MATEI, 14:23)

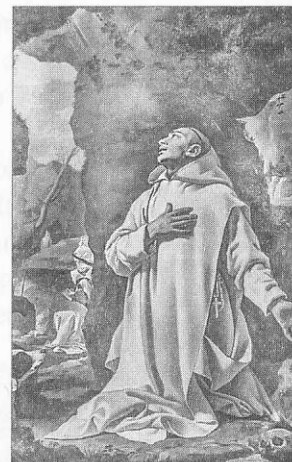
Din când în când, apar unele grupări religioase care propovăduiesc o izolare completă de lume, pentru a se dedica rugăciunii. Dar Maestrul este întotdeauna o fântână a învățăturilor iluminatoare. Munca și rugăciunea sunt două aspecte ale activității Sale dumnezeiești.

Pentru a rămâne într-o contemplare absolută a realităților dumnezeiești care Îi luminează inima, Iisus nu S-a ținut niciodată departe de oameni și, de asemenea, a practicat rugăciunea la nivelul Său celest. Când a plecat din mijlocul mulțimilor, terminându-și munca din acea zi, Și-a acordat pauza

necesară pentru a medita, intrând în comuniune cu Tatăl printr-o sublimă rugăciune solitară.

Oamenii vin pe Pământ pentru a crește spiritual prin munca ce le este încredințată. Prin rugăciune, omul primește ajutorul indispensabil pentru a-și îndeplini sarcinile. Munca și rugăciunea se armonizează într-un tot spiritual. Cei care lucrează dezorganizat sau fără odihnă ajung la disperare și la o lipsă totală de compasiune, iar ceilalți, care stau mai tot timpul în genunchi, cad pradă lenei și inerteiei. Rugăciunea luminează munca, iar acțiunea este ca o carte luminoasă într-o viață spiritualizată.

Rămâneți în această lume pentru a vă îndeplini sarcinile, dar nu uitați niciodată de „muntele” care se află în adâncul sufletului, ca să vă puteți ruga „deoparte”, așa cum obișnuia Domnul.

7. Totul nou

„Căci, dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile au devenit noi.”

PAVEL (II CORINTENI, 5:17)

Vedem adesea credincioși neliniștiți, care se folosesc de rugăciunea sacră pentru a cerși lucruri nejustificate, doar pentru că le aduc avantaje imediate în preocupările lor egoiste. O astfel de atitudine reprezintă un comportament foarte grav. Cristos ne-a învățat să fim răbdători și toleranți, dar nu le-a cerut niciodată ucenicilor Săi să accepte greșelile care fac această lume nefericită. Astfel, a fost răstignit și a lăsat ultima mărturie a nonviolentei, dar și pe cea a neacceptării